

Hvorned har Kvinderne egentlig forbrudt sig?

Vi læser følgende i Nationaltidende:

»Hvorned har Søfolkene egentlig forbrudt sig?

Det synes saa vanskeligt for dem at faa deres mest ligefremme politiske Rettigheder respekterede, saaledes at de jævnstilles med de andre Statsborgere. Grumme langsomt er det gaaet med Forstaaelsen af, hvor uretfærdigt det er, at Sømanden ikke kan øve sin Indflydelse paa sit Folks og Lands Anliggender, fordi han pligtmæssigt og samfundsnyttigt pløjer Bølgen ved fremmede Kyster. Vi Danske er ikke ene om pure at formene ham denne Borgerret. (Hvilket dog ingenlunde forringer det beskæmmende for os ved dennes Tingenes Tilstand.)

Det er en mærkelig krank Skæbne, dette særlige Sømandskrav frister.

Vi burde snarest her i Landet mande os op og kræve Søfolks Stemmeret helt og ubeskåret ført igennem. Den bestaaende Tilstand — hvor en fraværende Sømand i Samfundsindflydelse rangerer med en Tugthuskandidat eller et Fattiglem*) — er ikke alene utilbørlig og uretfærdig, men den er latterlig og meningsløs — rent ud: idiotisk.«

Kvindelig Læseforening i København.

Den 5. Januar nedlagdes Grundstenen til Kvindelig Læseforenings Bygning, som i Løbet af dette Aar skal opføres paa Hjørnet af Gammel Mønt og Antoniegade. Denne for Foreningens saa store Begivenhed fejredes paa festlig Maade.

En større Kreds af Indbudte samledes Kl. 12 i Kvindelig Læseforenings Thestue til en staaende Frokost. Man fik straks her Lejlighed til at beundre den gode Smag, der er Foreningens Særpræg. Bordets Udsmykning, Anretning og alt var stilfuldt men med en vis hjemlig Hygge.

Efter Frokosten begav Forsamlingen sig til Byggegrunden, der ligger godt 5 Minutters Gang fra Foreningens nuværende Bolig. Indgangen til Byggepladsen, der holdtes afspærret, var pyntet med Flag og Gran. Vejret forøgede Indtrykkets Festlighed ved for en Gangs Skyld at være klart og stille.

Under Grundstenen nedlagdes en Glasbeholder indeholdende en kort Oversigt over Foreningens Historie. Herover muredes tre Sten. Foreningens første Formand, Fru Professorinde Klein, der mindedes Foreningens Stifterinde Frk. Sophie Petersen murede den første Sten med den Tro til Fremtiden, at den Ungdom, for hvem Huset skulde rejses, vilde ære hendes Minde ved at værne om Religion og Fædrelandssind.

Fru Professorinde Plum, der nedlagde den anden Sten, udtalte: »Vi nedlægger den Sten med trøstigt Fremtidshaab for vor Forening, et Haab, som er grundet i Fortidens rige Udvikling.«

Den tredje Sten muredes af Foreningens nuværende Formand, Frk. Sophie Alberti, der særlig fremhævede, at *Kærlighed* til det danske Sprog og vore Digterværker, og videre ud til de førende Nationers Kulturskatte, *Kærlighed* til Kundskab og Udvikling skulde være det samlende og bærende i Kvindelig Læseforening. Damerne havde saaledes valgt Tro, Haab og *Kærlighed* som de ledende Motiver i de Ord, de udtalte.

Man kan ikke ønske Foreningen noget bedre end at dens Medlemmer maa være besjælede af Tro, Haab og *Kærlighed* til det store Forehavende, som den nu skal føre igennem.

Kl. 2 fandt en Festlighed Sted i Læseforeningens Lokaler med Adgang for alle Medlemmer. Der blev her holdt forskellige Taler i Dagens Anledning og Professorinde Anna Poulsen oplæste et Festdigt, skrevet af Forfatterinden Frk. Frede Thomsen, der blandt andet mindede om alle de store og kendte Navne, der i Tidens Løb var kommet i Berøring med Foreningen.

Bygningen, der er tegnet af Arkitekterne W. Plesner og A. Mathiesen, bliver, efter Tegningen at dømme, smuk og ejendommelig. Vi vil sikkert faa Lejlighed til senere at komme tilbage hertil.

(Forsinket af Mangel paa Plads.)

*) eller en Kvinde! — Red.